

men straks skal gaa til Afstemning, maa jeg anbefale mit Parti at stemme imod en saadan Forholdsregel, der ikke er begrundet i Øjeblikket. Jeg kan ikke tro, at nogen i dette høje Ting ikke vil være med til saa hurtigt som muligt at frembringe den regelrette Tilstand ogsaa paa dette Omraade, hvor et lille Land, selv om der endnu findes højt beklagelige Tilstande i Verden, har al Grund til at gaa i Spidsen, al Grund til at behandle Udlændinge saa human, som vor Lovgivning tidligere har stillet dem, og ikke indrette en ny Lovgivning til at behandle dem mindre human efter. Hvis der ikke fra anden Side stilles Forslag om at henvise Lovforslaget til Udvalg, vil jeg tillade mig at foreslaa det, og hvis man ikke gaar ind derpaa, vil jeg anbefale, at man stemmer imod Lovforslaget.

Jørgen Møller: Naar jeg har taget Ordet i Anledning af dette Lovforslag, er det ikke, fordi jeg nærer andre Anskuelse om det end dem, mit Partis Ordfører gav Udtryk, men fordi jeg ønsker at komme tilbage til mine, henholdsvis den højtærede Ministers, Udtalelser i Fjor, da et tilsvarende Lovforslag var til Behandling. Jeg tror, at jeg ogsaa derved imødekommer et Ønske fra den højtærede Ministers Side, idet Ministeren for ikke lang Tid siden paa et Møde i Jylland kom ind paa denne Sag og ønskede, at den maatte blive fremdraget paa ny her i Tinget. Jeg skal gerne række den højtærede Minister en hjælpende Haand, og jeg gør det saa meget hellere, som det er min Agt at fremføre Beviser for, at de Udtalelser, som den højtærede Minister i Fjor fremsatte overfor mine Anker, ikke er i Overensstemmelse med Rigtigheden. Ifølge den stenografiske Beretning udtalte den højtærede Minister i Fjor med Hensyn til en af mig nævnt Mand fra Haderslev ved Navn Hennig følgende: „Forholdet er det, at han kun havde et Grænsepasserkort, udstedt af den allierede Kommission. Han havde ikke en Gang et tysk Pas.“ Maa jeg foreløbig standse ved denne Udtalelse og sige, at den er ikke rigtig. Manden havde faaet udstedt et rigtigt, fulgyldigt indenlandsk Pas, der ikke havde noget med den allierede Kommission at gøre. Det var udstedt den 5. Juli 1920, altsaa kort efter Genforeningen, af det tyske Konsulat i Kolding. Jeg har dette Pas her. Den højtærede Minister kender det, men jeg maa have Lov til at lægge det frem for Tingets Medlemmer som Bevis for, at den højtærede Ministers Udtalelser ikke var rigtige. Den højtærede Minister sagde endvidere:

„Langt mindre var det forsynet med dansk Visum“. Men dette Pas, der var udstedt den 5. Juli 1920, bærer det danske Statspolitets Visum Nr. 38236. Den højtærede Justitsminister ved dette, og det fremgik i øvrigt af de Skrivelser, som er sendt baade til Chefen for Statspolitiet og til Sønderjylland, til vedkommende Mand selv, at han havde været hos Statspolitiet. Det havde altsaa Justitsministeren kunnet overbevise sig om. Ikke desto mindre udtalte Justitsministeren, at Manden ikke havde noget tysk Pas, og at det ikke var forsynet med det danske Statspolitets Visum. Jeg gaar saa videre og kommer til den tredje af Justitsministerens Udtalelser, der handler om Mandens Hustru. Jeg havde anket over, at man ikke havde tilladt Hustruen at blive her, medens Manden havde faaet Opholdstilladelse. Den højtærede Justitsminister imødegik dette og udtalte ifølge den stenografiske Beretning følgende: „Vi sagde ganske høfligt — jeg antager ikke, det var å la Køller —, at der kunde ikke „for Tiden“ gives Tilladelse til Hustruen. Jeg synes, der deri laa en stærk Angivelse af, at de vilde nok kunne faa den senere, ellers vilde man ikke have brugt Udtrykket „for Tiden“.“ Da den højtærede Minister udtalte sig saaledes, maatte han være vidende om, at Manden havde faaet Opholdstilladelse den 1. December 1920, og at den Skrivelse, som under denne Dato var sendt til Manden, henholdsvis til Statspolitiet i Haderslev, lød saaledes:

„Justitsministeriet.
København, den 1. December 1920.

Justitsministeriet har i Dag tilskrevet Chefen for Statspolitiet saaledes: I Anledning af det med Statspolitiets Skrivelse af 25. f. M. — V*) 38236 — hertil indsendte Andragende angaaende Opholdstilladelse for den tyske Undersaat Carl Franz Julius Hennig skal man meddele, at der kan gives den paagældende Opholdstilladelse foreløbig i 3 Maaneder. Det tilføjes, at Tilladelse til Ophold her i Landet ikke kan meddeles hans Hustru.“

Der staar ikke noget om det, som den højtærede Minister sagde: Vi sagde ganske høfligt for Tiden. Der har, som den højtærede Minister har godtgjort fra denne Talerstol, været afsendt en saadan Skrivelse i Juli Maaned, saa vidt jeg husker, men den 1. December, da man gav Manden Opholdstilladelse, nægtede man ifølge den Skrivelse, jeg her har citeret, Opholds-

*) Gengivet af Taleren som Visum.